

ΣΤΟ ΠΕΛΑΟ

Στὸ πέλαο! στὸ πέλαο! ἄνοιξε τὰ φτερά
Καράθι, γοργοπέταξε ὡσὰν τὰ χελιδόνια·
Στὸ πέλαο! στὸ πέλαο! εἶν' τ' ἄρμενα γερά,
Μὴ φοβηθεῖς τὰ κύματα — κακόπραγα τελώνια —
Στὰ πλάτια γαργοστράτισε μ' ἀνάλαφρα φτερά.

Εἶναι στενό, πολὺ στενὸ γιὰ σένα τὸ λιμάνι.
Δὲν εἶν' γιὰ σὲ τὰ γολανὰ κρινόσπαρτα νερά·
Ἄνοιξε πλέρια τὰ πανιά, ὁ κόσμος δὲ σὲ φτάνει·
Γιὰ σένα πλάτια ἀφάνταχτα, βάθια σκοταδερά,
Κι' ὄχι τὸ γαλανόθωρο κρινόσπαρτο λιμάνι.

Ἄνοιξε πλέρια τὰ πανιά, κάνε πουλιοῦ φτερά·
Καράθι πρωτοτάξιδο, πέταξε στὰ πελάη·
Μὴ φοβηθεῖς κι' ἂν ζώνουν σε κύματα φοβερά
Δικοὶ καὶ ξένοι ὀδηγητὲς θὰ εἶνε σου στὸ πλάϊ...
Καρδιά! στῆς Τέχνης τ' ἄπειρον ἄπλωσε τὰ φτερά.

ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΥΛΛΑΣ